(14) 1987

(97)

MSV 03

4552 பாலவாகட வைத்தியம்

24.9.87

27

ஏடு எண் - 455௨.

பெயர் - பாலாரிஷ்ட வைத்தியம்.

செய்யுள் எண்ணிக்கை - 49

ஏடுகள் - 5

அளவு - ௨7.௨ X 4.3 cm

வரிகள் - 13-15

தன்மை - முழுமையானது

நிலை - நன்னிலை.

எடுத்த நாள் - ௨௨.9.87

முடித்த நாள் - ௨4.9.87

பக்கங்கள் - 18.

உ

ஹரிஓம்

நன்றாக

குருவே துணை

வாலாராட்ட வாகட வைத்தியம்

ஏடு. 1.

வால கையிற் இணைக்கவியும்
மருந்து மந்திர யெந்திரமும்
தீலமுடன் பிள்ளை கட்குச்
செய்யும் பிணிரோக வேருடனே
கோவைக் இழைய மெண்ணெய்தனை
இணைத்தின் செய்கை தானறிந்து
தீல முடனே தான்கொடுக்க
சிந்தித்தார் சஞ்சீவி யென்றே. 1

ஆகும்நாள் வித்துண் டாகி
அஞ்சுநா ளான பின்பும்
போகும்நாள் குமிழ் யாகிய
பொருந்திய முட்டை போலாம்
யேக மாதத்திங் கையி
ரண்டினில் மார்மட் டாமே
தோகுமே ரெண்டு மூன்றில்
தோள்தோன்றும் மட்டு மாமே. 2.

மட்டுடன் நானா மாதம்
வளர்ந்திடும் பாத மெங்கிலு
கட்டுட னஞ்சா மாதம்
கருத்து சாணமா மாரின்
திட்டுடன் ஏழுசா மாசம்
தனைமயிர் நூம்பே முக்கும்
யெட்டுட னிஷாம வண்பதின்
திசைபிற வாய்வந் தங்கு. ௩

அகவல்

அத்தியுரித் தோணிடத்தில் அமர்ந்த

நாயனத்துக்கு. வாளைக்கிரிகை

அத்தி யுரித்தோ|னீன்றதி ~~வமர்ந்த~~
வமர்ந்த|உமையா ளீன்ற
அத்திக் கணபதியின் தாள்போற்றி — எத்திசைக்கும்
சொற்ப மின்னாள் அ
தந்தகிரிகை ~~கட்~~ டுரைப்பேன் நுட்பம்

அத்தியுரித்~~தோ~~தோனீன்றதி வமர்ந்தஉமை
யாளீன்ற
அத்திக் கணபதியின் தாள்போற்றி
எத்திசைக்கும் சொற்ப மின்னா ளணைவள்க்கு
திரைக்கும் பத்தாம் திருக்கை கட்டுரைப்பேன் நுட்பம்
திங்கள் முதற்சொற்பது திருவமியாய் தான்வலிக்கி
யெங்கள் மறைப்புஞ் சிந்தனைபூசிவாழுஞ் சொடு
முனைப்பாவில் வாகாக மொழிகுக்க
சேர்த்து நண்டாங் சொற்பது சிறுகினான்
மாத்துக்கேள் தற்கோலஞ் தாமரை-யின்றன்
பூவந்தான் கொடுக்கில்

யெக்கால முறை திங்கள் தன்னில்
முருக்கிப் பதம்வலிக்கில் வாணிமலர்
செங்கழுநீர வெண்கிராம்பு தேனும்
பத்தான நாவில் வாய் நத்தடி
நாத்தாங்கள் குவியாத் தெய்தால் கிழங்கு
தேச... நீர் -வார்த்து தலைத்த தனை
உய்தப் பாம்பாலி ஆண்ணைவே

அத்தான் திருக்கண் வருமளவும் பலப்பூவும்
வைத்து முடிவினா … வேணுடம்
போதநீர் வார்த்தனைத்து நிட்சயமாய்த் தான்குக்க
உறாரிலக் கொற்பாவ் இணை நேரேதான்
பிரட்டவரு மருமெனரும் பத்தியதுக்கே மருந்து
பகுத்கொள் உத்த திப்பிலியு முந்திரிக்கை
திறந்த நெய்தல்க் கிழங்கும்
அப்பிலைத்துப் பாலி வெருந்தவே
எப்போதும் வலிக்கில் யனாமிச்சம்.
சந்தனமும் வாழுந் தற்கோளம் வகைமூன்றும்
ஆநெய் கோவைதையின் பாலில் குடிக்க
எட்டாம் மாதம் பனை கைகான்
வரவு யன்னை யன்னமீறி விதற்குமேறைப் பூவும்
தொன்னை நெய்தல்க் கிழங்கும்
கூட்டியே நல்லாவின் பாலி விதைக்குடுக்க
பனை நவமாதம் பனிவா யரத்த தோஷம்
தோஷ மருந்தன் தோல் நீரிலாக் காய்ச்சி
யதைத்துக் கருத்தாவின் பாலிலிதைக்
கண்டுகுடு பகரும் பத்தாகும் மாதத்தில்
பனை வயற்றான் வலிக்கும் தாக்கதையும்
இலுப்பைப் பூவுந் சேர்த்தாக நீரலைத்துப்
பாலில் நிச்சயமாய்த் தான்நந்தி பேருக்கு
மதிதோற்கும் திலம்பேசிவன் உறும்
அதைக்கீழ் விதையை அரைத்துக் கரைத்து
விதைக்கில்க் கொடுக்கப் பெண்ணை விழுந்திடும்
வதைக்கு நா நுதைக்க அருந்த முன்னா
நுகைத்த திறமாகுத் செய்தான்வர் திருவே

செங்கிரந்தி நோகத் திகைப்புக் கருங்கிரந்தி
பொங்கு மிணைந்து கட்டிப் போகும். நுங்காய்ச்சே
லெய்போல சீரெழும் பிள்ளைக்கு தீர்ப்பாரை
ஜாதகத்தை நோ. -4.

4.

தோஷக்குறி

~~[illegible]~~

நேராய்த்திருக் கிருமே நின்றபுள்ளுத் தோஷம்
வாராய்க்குழி யும்பச்சை வரும் - நேராய்கேள்
மாந்தக் குணம்பின்னும் ஆகுமெது வாந்தி
குளிர்தோஷ மாமென்று கூறு. 5

ஏடு. 2. கூறுமிந்த தேரைக்குணம் தோகம் ~~[illegible]~~த்தும்
மாறுபடுந் தோஷ முள்ளமாறும் - வீறுடனே
பட்சிதோஷந் தான்மேக்கும் பேராகுமெடுக்கும்
நண்பாகுந் தோஷமிதை நாடு. 6.

மாந்தக்குறி

நாடுகையின் மாந்தம் நன்றாய் வயிற்போகும்
தேடுஞ்சுர மாந்தத்தின் சேதிகேள் - நடுவயிறு
மாக்கறுத்த தேணவ்வே யாந்தனை மாந்தம்
காக்கப்போர் மாந்தத்தைக் காண். 7.

கானை வயிற்போகும் கட்டுமிது மாந்தம்
மானை மலம்போகா தாகும் - பூணம்
விஷமாந்த மேயறுக்கு மேனே வைதம்புகு
விஷமானை நீர்மாந்த மியம்பு. 8.

இயம்புவது நீர்மாந்தம் மேனியெங்கும் இசிவும்
தியம்புவது மாந்தத்தின் சேதிகேள் - நோயம்பு
பன்னிதமாய்க் கழியும் பாருமிது வெட்டும்
புலகிலிது ஈவவ்வே குறை. 9.

உரையாய் கணக்காயும் உண்மை மேகணந்தான்
நிறையாயு தடுக்குவட்டும் நீளும் - இறையாமன்
கழிகணந்தான் வயிற்போகும் கன்னிவிரா றெண்டும்
அழிஅழிக்கு மெண்ணெத்தைச் சொல். 10.

சொல்லாய்வ ரக்கணந்தான் சோமரைத்தி யன்றிதும்
செல்லாநீர்க் கணப்பமேர்வை செய்யும் - நல்லாய்
முக்குக்கண் - மூக்கும் மூலக்கணந் தீத - ரத்தம்
தக்கும்படி தன்னுடை தான். 11

பிள்ளைக்கு சொற்பத்தின்
நோய் வரும் விபரம்

தாணவரு மாம் கணம் தய்யவள்ளும் சன்னி
உறைமற நெத்திசுழி - யுண்டாம் - கோணேன்
காமாணை யூதாங் கருதுமஞ்சக் காமாணை
ஆமாம்நீர் மஞ்சள்நிற மாம் 12.

அய்யது குடித்த தன்னால்
அருவயிற் றய்ரந் தன்னால்
செய்யது முன்னால் தாயும்
சேருந் - சந்தி தோஷந் தன்னால்
வையர வல்கு வாளும்
பழியொடு வாழ்த்துத் தாளும்
தய்யதோர் இணிவி கட்டு
மாறுகணந் தருந்தோஷந் தானே. 13.

செங்கிரந்தி இனம்.

அ. பிள்ளை பிறந்த உடனழுது
பெருகி மிகுந் தனைக்கெட்டு
மெல்லப் பூனைக் குரல்போன்று
மிகவும் மலமும் வடாதேதான்
துள்ளிக் கைகால் சிவப்பேறி
அம்மா திடக்கும் தேதன்னில்
கன்ன மான செங்கிரந்தி
யிதுதா னென்னக் கண்டுகொள்ளே. 14.

கோரோசனைதான் முலைப்பாலில்
இடுக்க கற்பூரம் உள்ளியினை
நீரோ டுள்ளிதனை நசுக்கி
நிகருந் தின்றி மணியினையின்
சாறு மருந்து முருங்கையினை
தின்ச்சா றருந்தச் செங்கிரந்தி
தீரும் செம் முள்ளியினை தினமும்
நீங்க் கிடக்க நன்றே. 15.

கருங்கிரந்தி

முழுங்க வழுது முலைபுண்ணும்
மேன்மூச்சு சாகுமுன் வைதம்புங்
கோரங் கண்டன் வாய்வரட்டி
இளைமாய்த் தேகங் கறுப்பேறும்
அழுகக் குறைந்து தான்கம்மும்
அதிக மாக அயர்ந்தும்
புழுங்க வலிப்புக் கருங்கிரந்தி
பொல்லா தெனவே புகன்றாரே. 16.

ஞானா னந்தங்கா —
உகந்த பாவுந் தாண்டுக்க
ஞானன் அரியன் சாத்திரன்
முத்தர் உரிச்சார் சமணைய்
நாணா வைரம்பு உள்ளியமை
நறுக்கி யெழுண்ட வெண்ணையுடன்
ஆணா வைரத்துக் கொத்திருந்
ஆகும் அரிய கிருந்தியுமே 17.

உதிருமுறுப் காழ்வை தன்றி
உவாந்தியு மிகவு முண்டம்
இதமொடு தளையை டமன்
சேர்கண்ணும் பிணை கட்டி
விதவித மாக மேனி
வெதும்பியே பெயலோன்ச் தீரும்
பதமிக முனிவோர் சொன்னும்
பட்சியன் தோஷந் தானே. 18.

பட்சியன் தோஷம் போக
பணையின் வேர்க்கிச மாடி
உச்சித மணத்தக் காளி
உகந்திடும் வேதோ டுன்னி
பிச்சியும் வேரு மெண்ணை
பிசைந்திடு தாய்பா டஞ்சய்
உச்சியா விட்டுப் பின்னும்
முன்னும் நீர்குளித்தி டீலே. 19.

பாவை தோஷ குணம்.

இத்திபா வைத்திரு டக்கும்
குளிர்ந்திருங் கண்ணணும் வாயும்
அடிக்கடி திருக்கிட் டேங்கும்
அறமெலிந் திரக மாகும்
எடுத்த வாகையின் தாங்கா
தெதிரளப் பெருக்கும் பின்னை
கடுத்துடன் வயறு போகும்
கருதும்-நல்பாவை தானே. 20.

சூரு. 2. பாவையின் தோஷம் போக
பயனுறைத் திருவே ணிந்த
தாவையே கொளா யாவின்
திரித்தனைக் குளிச மாட
திறன்மை தீரக் மீகள்ளி
திகழ்வரப் புளா வரும்
முறைமையாய்க் காச்சி யேதான்
மூறுபிணி இழைவிக் கீயே. 21.

புள்ளுதோஷ குணம்.

உத்தியுங் கிடைந்த
உண்ணு முனைப்பா

புன்று தோஷம்

உச்சியுரங் கிருந்து —
உண்முலைப் பாலுந் தங்கா
பச்சென வயிறே போகும்
பறவைக் குரல்போல் சீறியழும்
மெச்சாங் கினைத்து மேமாந்தி
மெருத்தே இடுக்குந் தண்ணீரை
கச்சை வென்ற முலைமாதே
காணா புன்று தோஷமிதே. ௨௨.

புன்று தோஷந் தீர்ந்திடவே
சிறுபுள் ளடிவேர் இஞ்சிஞ்செய்யு
மென்னா ஞாரித்தே தாமரையும்
வைந்தய முடனே வடித்தோரும்
மெள்ளத் தோற வாய்மிளகு
மிதிமித பாகவே இடுநீராய்
உள்ளத்தோர் மனதாகியே சீறு
முண்டாட நன்றான் னாஷமிதே ௨௩

அழு தோஷ குணம்.

இடித்த பாலுந் தங்காது
இஞ்சி யுடம்பு மிக்கநொந்து
மிடுத்த நெஞ்சு முயன்றழுந்து
மிகவே கருக்கு நெடுனாகும்
படிக்குங் காங்கை யுளைத்தெஞ்சாய்
பதைத்து வருத்தப் படுமாகில்
அடிக்குஞ் சுமனே கிடையாதே
சொன்னோ மனித்தாள தோஷமிதே. ௨௪.

காலும் பின்னும் உடம்பினைக்கூன்
கழியுங் கத்தி மிகவுண்டாம்
மேலுஞ் சிக்கி யுடன்றாலும்
விழியுந் தொங்கு மிதமயக்கம்
வேலுந் தேளும் வழியாகி
வில்லைவரு புருவ முடையானை
கேளு மிந்தக் குணங்கண்டால்
கொப்ப மணித்தாள் தோஷமிதே. ௨௫.

கொப்ப மணித்தாள் தன்தோஷம்
கிளைக்குந் தீக்க காட்டத்தி
நொப்பம் வேரு இலைக்கசய்த்து
நுகரப் பரிய கைத்தண்ணீர
அப்பம் பருத்தி வேரைத்து
அருந்தக் கிருந்த தண்ணீரை
கப்பப் பனையின் வெல்லமதை
கருக்கும் நீங்க கொடுத்திடுமே. ௨6.

குளிர் தோஷத்தின் குணம்.

மலையின் மேனி வாடி
வயத்தினிற் பாலுந் தங்கா
அ. தலையினிற் கிறுகு முண்டாம்
சத்திய மெடுக்கும் நீர்
நுதலன்றிச் சீவத்தை யுண்ணி
நோக்கிய விழியுந் தாழ்ந்து
குலைவாய் கருக்கத் தோன்றும்
இளித்தவ னெடுத்தக் காலே 27.

தண்ணீர் குடிக்கும் நெஞ்சவெருந்
தளர்ந்த பிள்ளை தாகமொங்கும்
கண்ணீர் சொரியுங் காலமெங்கும்
களிப்புஞ் சக்தி மிகவுண்டாம்
அன்னை நீயு மருந்தாக
அளித்த சொன்னமது இன்றோடும்
மென்மேல அடலை வைத்தவர்
பிறந்தே கட்டும் புகழ்பெறவே. 28.

வேறு. விருத்தம்.

குழிதோறுந் தாண்டிச் அடலை தன்னில்
குளித்து முனைத்திருக்குதன்னைக் குளிச மாடி
புளிதோறுந் துணையகற்றி கிழ்க்காய் நெல்லி
புகழ்ந்த அம்மான் பச்சரிசி புன்னையிலே மோரும்
வளிதோறுந் துணையகற்று முன்னிலைம்பி மோரு
வாய்த்தனாதனைக் கொடுத்து மேல்வகையாய் சூசி
கனிதோறும் வார்த்தியுடன் தாகந் தீரும்
கருணையுடன் முனியுரைத்த கருத்தித் தானே. 29.

தேரை தோஷக் குணம்.

சாதத்துக் கையும் மிகவத்திக்
கட்டிப் போட்டாப் போல்பிள்ளை
மேலும் வத்தி வெளுப்பிட்டு
வேறே குணமாய்க் கொம்மாரித்து
சாவ முளைப்பான் இத்தாலும்
சத்தந் தோரா திருப்பதெனில்
நீலக் கிளிஞ்சின் முளைமாகே
நிசமாய்த் தேரை தோஷமிதே. 30.

மருந்து. நெய். விருத்தம்

புன்னைடி திருக்கின்ற நீராரை தன்னுடன்
புகழ்காணி நீர்முள்ளியும் பொய்யாம விஷ்ணுகை
~~[illegible]~~ சிழுவ முடனே திராய்பின் மல்லிகைமுதி நீலியும்
மென்றாவரு கரிசாலம் கண்ணுடன் முடக்கொத்-தானும்
வேளைச் சமைத்தாய் முன்னாளி நீர்க்கவி
நாலிரெண்ணோ ராகவே முதல்பாக மாயிருக்க
மென்னா அதிமதுரமுந் திப்பலியு முடனே
மிளகுவகை காஸ்ப்பலமதாய் மெல்லப்பசுங்
விட்டரைத்துக் கரைந்து மிளகுளரி நெய்யுடனே
உன்னபடி நன்றாய் யெரித்ததை வடித்தபின்
உரைத்திடும் இரண்டியளவாய் உண்டிடின் குளிர்-காசம்
சேரையும் காசமுடன் சூலியே விட்டுவிடுமே.

31.

முட்டுகோசுக் குணம்

தேயு மெடமா முகைடைநாறும்
ஏடு. 4. ஜெல்வா முளையும் மாறுதிருக்கும்
தாயுங் கண்டால் ஏங்கவாது
அத்தே அத்தி வயற்கழியும்
காயு முடம்புங் கண்பிணியுங்
கண்டா. லித்தா னறியீரோ.
பாயும் விடையோ னுமைத்தனக்கிப்
பகரு முட்டுத் கோசுமிதே.

32.

இனிக்கும் மருந்து.

மூட்டுடன்ன தோஷந் தீர
முருங்கைவேர் இனிச் மாடி
திட்டடைனை வெண்ணீர் தன்னில்
திரிக்கடு இடனே தீரும்
மட்டடைனை வறுத்து நீயும்
மாதுபால் தன்னி லீயே.
33.

பெண் தோஷ இனம்.

நெஞ்சு வரண்டு கண்கிளர்ந்து
நீரும் பெருமூச் அண்டாதி
பஞ்சு வைனவே கண்வெளுத்து
பாழுங் இடியா தேகத்தும்
துஞ்சா இரவு பகலுந்தான்
அருங்கல் பாண்ட கிக்கவர்க்கின்
செஞ்சொன் மெய்க்க மூண்டாகின்
செப்பீர் பெண்ணின் தோஷமிதே.
34.

இனிக்கும் மருந்து.

பாலை தோஷந் தீரவேயிப்
பருத்திவேர் இனிச் மாடி
பூனைக்கோர் காஞ்சாங் கோரை
புளித்தனிக் காஞ்சி யேதான்
தேவந் இடிக்கொள் தின்னி
சிறுவிளா உப்பும் போட்டுன்னி
காலை சிலையின் முருந்துமாறாப்
கையுங் கால் தன்னில் கட்டிட.
35.

சகல ரோகத்துக்கும் மருந்து.

வெண்பா.

கன்னியன்தன் னுடனே கடுக்காய் பொடித்திட்டு
உண்ணுதலாய்த் திரிபலையை உளாநீரில் - மின்னே
கேள்
திப்பிலியை யிட்டரைத்து சேர்த்துதிற வார்க்குந்த
உப்பிலிலாத் தோஷமெல்லாம் ஓடுமே. 36.

தோஷம். மருந்து. விருத்தம்.

மதுர முத்த மதிமதுரம்
மானே கடுக்காய் மா~~[illegible]~~ம்பு
உதிரந் தேவ தாரமுடன்
உடனே யென்றாய் ஓதளைவாய்
அதிரக் கிறிக்கி பொருதனைத்தோர் ~~[illegible]~~
அரைத்தே யுண்டை யாணபின்பு
சுதிர முலைப்பா லிடத்தோஷந்
தணியா தெவையுந் தணிந்திடுமே. 37.

தணியாங் கோரோ சனையுடனே
சுத்தே மதுரந் திப்பிலியும்
கன்வா யதனாய் முலைப்பாலின்க்
கலந்தே அரைத்து ஏர்சங்கு
பிணியார் குழவிக் கிடும்போது
பேரும் அனேக தோஷமெல்லாம்
தணியு மென்றே பெரியோர்கள்
தானே பாரில் மொழிந்தாரே. 38.

மொழியு மதுரஞ் சீதளமும்
முத்த மேவும் பத்திரிக்காய்
அழியாப் பிரம்பு செண்பகமும்
பொன்னை வொங்கப் பட்டையுடன்
திரிசேர் மொழியாய் விராகனிடை
சேரு முசுமுசுக்கை யிணையுடனே
தெளியுங் காணி சிறுக்கீரை
வேருஞ் சீந்திப் பலமொன்றே. 39.

பலமே சொல்லு மிருவேலி
பழகா வெனதுக் குவைவோர்
வளமா யெண்ணை யிரண்டுபடி
வாகா யிதனைக் கலந்தடுப்பின்
நலமா யெரித்துக் குழுவியர்க்கு
நன்றாய்ச் சங்கு புகட்டிடவே
வலுமை யான பிணிசேதாவும்
வாரா தென்ன வகுத்தன ரே. 40.

வகுக்குந் துவாலை தனைக்கேளு
மானே யின்னி விளாநொச்சி
பழக்கு சீந்தித் தனைசேவல்
பய்ய தடுக்கி வசம்புன்றி
தொகிடு கத்து வராவுக்கிதனை
துவாலை கண்டங் கரிமதனில்
மிதிழ்க்க முறிந்து கட்டிடவே
விரைந்த தோஷம் போய்விடுமே. 41

நாவறட்சி தாகம் வாந்திக்கும் வயிற்றுக் கடுப்புக்கும் மருந்து (நெய்)

கோட்டமுட னேலஞ் சீரகமுஞ் சுக்கு
கூவிளைவே ரதிமதுரம் கூர்மத் தோடு
வாட்டமுடன் சந்தனமுங் கலைமான் கொம்பும்
கூசுப்புன்னொடு பொரியும் வாகாய்க் கூட்டி
தேட்டமுடன் குடிநீரைக் குடிக்க வேதான்
தேகத்துச் சிறுவோர்க்குத் தேனே கேளீர்
நாட்டமுடனே மயக்கந் தாப சோபம்
நாவறட்சியுந் தீரும் நாட்டின் னோர்க்கே
4.

ஒடு. 5. பருத்திக்காய் இருக்கிறை பொன்னாங் காணி
பகர்வனைக்குச் சாறுழக்குப் பாங்காய்க் கூட்டி
அரித்தகா அதிமதுரம் சம்பங் கிப்பு
திற்சீரகம் மோதகந் தன்னிடையோர்க் காசு.
அரைத்துக்கா னாழியர் பசுவின் நெய்தான்
ஆக்கவிது வென்றாக்கி அடுப்பி லேற்றி
யெரித்தாக்கா விடுங்களவி சொங்க மாரி
யேதுவாய் நீர்ச்சிய மேகி மென்றே.
5

மாந்தக் குணம்.

மாந்தத்தின் குணமே தென்றால்
வயறு கழியும் மயக்கமதாம்
காய்ந்த பசியு மில்லாமல்
காம விகாரம் கொண்டவர்போல்
சோர்ந்து கிடக்கும் கைகாலுக்கு
அழன்றே தோணும் தொல்லுலகில்
காந்த மலர்போல் குணமுடையீர்
கண்டு மாந்தக் குணமிதுவே. 44.

நெருப்பிட பொருதனை நீர்க்கள் உப்புடன்
இருவித மொன்றென இடித்துச் சாறெய்து
திருவித்த சட்டியனில் கிஷாயம் செய்தபின்
தருவித முண்டிடத் தீர்மாந்தமே. 45

தொரிய மாந்தக் குணம்.

வெளிர்வேர் அக்கி வெந்தயமும் வெள்ளுள்ளி
பாணைக்கோர் நீமம் பருக்கம்பு — தேன்வழியில்
நன்றாகக் காச்சி உடன் இழவிக்க வருந்தக்
கண்டாலும் மாந்தம்போம் காண். 46.

வேறு.

மிக்க காய்ச்சல் தலைவலியும்
மிகவே வயறு தாரைதி
தக்க வலமாக் கணைத்தி
தென்சால் கழிந்த கண்ணைக்கண்
தொக்கப் பாக்கப் படுத்துயரும்
சோறும் தீனத் தண்டதுபோல்
சிக்கென் றிலங்கும் முளைமாதே 47.
தொரிய மாந்தக் குணமிதுவே.

ஆமே வசம்பு சடாமாஞ்சில்
ஆண உள்ளி திரிகடுகு
நாமே ஓமம் கருஞ்சீரம்
புகழ்ச்சே நாணம ஓட்டுடனே
தாமே யரைத்துப் பொடியாக்கி
தண்ணீர் காய்ச்சிக். ~~[illegible]~~ குடித்திடவே
போமே சொரியா மாந்தமெல்லாம்
பிறந்திட் டோருக்கு கண்டறிவே 48.

<u>துணைமாந்தக் குணம்.</u>

<u>மருந்து.</u>

கைகால் குளிர்ந்து வயிறுபொருமி
சுணக்கப் பார்வை புண்டாகும்
மெய்தான் வேர்வை முகத்திலெழும்
வினைந்தே வலிக்கும் பல்விதமாய்
~~[illegible]~~ பொய்யே பேய்பாங் கொட்டாவி
புனல்போல் நாசி நீர்வடியும்
மையார் விழியீர் துணைமாந்தம்
வருத்தும் குணங்கள் கண்டாயே 49.

<u>குறிப்பு</u> 50வது பாடல் முதல் 74வது
பாடல் முடிய R.169. என்ற உள்ள சுவடி-
யிலேயே உள்ளதால் இதில் எழுதவில்லை.
இதன் பின்னால் உள்ள உரைநடைப்
பகுதி புத்தகமாக (பால கிரகதோஷம்) வெளி
வந்து விட்டது.